

“हरिमंदर”

- ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਵੇਖ ਤੂ - ਹਰਿ ਮੰਦਰ ਤੈਰੇ ਨਾਲ । ਹਰਿ ਮੰਦਰ ਸਬਦੇ
 ਖੋਜੀਏ - ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਲੇਹ ਸਮ੍ਹਾਲ । ਸਚੀ ਭਗਤ - ਸਚਾ ਹਰਿ
 ਮੰਦਰ - ਪ੍ਰਗਟੀ ਸਾਚੀ ਸੋਭ । ਹਰਿ ਮੰਦਰ ਏਹੁ ਸਰੀਰ ਹੈ - ਗਿਆਨ
 ਰਤਨ ਪਰਗਟ ਹੋਭ । ਮਨਮੁਖ ਮੂਲ ਨ ਜਾਣਨੀ - ਮਾਣਸ ਹਰਿ ਮੰਦਰ
 ਨ ਹੋਭ । ਧੁਰ ਲੇਖ ਲਿਖਿਆ ਸੁ ਕਮਾਵਣਾ - ਕੋਭ ਨ ਮੈਟਣਹਾਰ
 । ਹਰਿ ਮੰਦਰ ਏਹੁ ਜਗਤ ਹੈ - ਗੁਰ ਬਿਨ ਘੋਰੰਧਾਰ । ਫੂਜਾ ਭਾਉ ਕਰ
 ਪ੍ਰਭ - ਮਨਮੁਖ ਅੰਧ ਗਵਾਰ । ਹਰਿ ਮੰਦਰ ਮਹ ਨਾਮ ਨਿਧਾਨ ਹੈ -

ना बूझह मुग्ध गवार । गुर की बाणी - गुर ते जाती - ज
सबद रते रंग लाइ । हरि मंदर मह मन लोहट है - मोहिआ
दूजै भाइ । पारस भेटिऐ कंचन भइआ - कीमत कही न जाइ
। गुरमती हरि पाइआ - माइआ मोह परजाल । नानक गुरमुख
वणजीऐ - सचा सउदा होइ । (3-1346)

• हरि मंदर सोई आखीऐ - जिथह हरि जाता । मानस देह गुर
बचनी पाइआ - सभ आत्म राम पछाता । बाहर मूल न
खोजीऐ - घर माह बिधाता । मनमुख हरि मंदर की सार न
जाणनी - तिनी जनम गवाता । सभ मह इक वरतदा - गुर
सबदी पाइआ जाई । (1-953)

(पाठी माँ साहिबा)